

Renate

DORRESTEIN

Veel vrouwen hebben een partner die overal verstand van heeft. Daar boffen we maar mee

Tijd “Hoe ouder, hoe drukker,” zei een vriendin laatst tegen me, en dat kon ik alleen maar beamen. Ik weet niet hoe het met u zit op het gebied van lummelen en lanterfantten, maar het is net alsof ik daar alleen maar verbleekte herinneringen aan heb. Vroeger had ik overal de tijd voor. Nu zitten de dagen volgepakt met klussen en karweien zonder einde. Hoe komt dat toch? Wil ik te veel? Of ben ik ongemerkt minder snel aan het worden, fysiek en mentaal? Maar dat zou toch pas veel later gebeuren? Als mijn tanden uitvielen, of zo?

“Wat doe ik fout?” vroeg ik aan mijn partner, die, zoals alleen mannen dat kunnen, meestal al met een oplossing komt voordat ik het probleem behoorlijk uit de doeken heb gedaan. Wat ook fijn aan mijn partner is: hij heeft overal verstand van. Volgens mij hebben veel vrouwen zo iemand op de bank zitten. Daar boffen we maar mee. Hij wist meteen waar de schoen wrong. Ik zou een Map Mañana moeten aanleggen. In de Map Mañana diende ik alles op te slaan dat ik niet onmiddellijk kon oplossen: e-mails waarop ik het antwoord even schuldig moest blijven, verzoeken die enig nadenken vereisten, uitnodigingen waarvoor eerst overleg met andere partijen nodig was. Vervolgens zou ik merken dat vrijwel

al deze kwesties binnen hooguit een maand vanzelf tot een bevredigende ontknoping waren gekomen, zonder dat ik me er een tel mee had bemoeid.

Ik wierp tegen dat ik zelf ook niet graag een maand in andermans Map Mañana zou liggen te beschimmelen. Gehinderd keek de man van mijn leven me aan. Was hij net bezig me een leermoment te schenken, had ik daar weer geen zin in. Had ik zelfs een blik in mijn ogen die zei: als ik ergens een hekel aan heb, dan is het aan leermomenten, want ik vind dat ik zo ondertussen weleens uitgeleerd zou mogen zijn. Dat meende hij althans in mijn ogen te zien, dat zag ik aan de zijne. In werkelijkheid ben ik juist heel leergierig. (Je denkt elkaar te kennen, maar dat is meestal een wederzijds misverstand. Dat houdt de zaak spannend.)

Ach man, hou op, over je Map Mañana! Die map is een vorm van verdringing, en verdringing lijkt me een echt mannending. Een vrouw verdringt doorgaans niks, die verwerkt, zowel letterlijk als figuurlijk. Die verwerkt zich het schompes. Die verwerkt zich helemaal scheel. En tja, daarom houdt ze zelfs als ze bijna 60 is nooit ergens tijd voor over. Oké, heb jij ook weer een punt.

Renate Dorrestein (1954) schrijft al zolang we ons heugen en heeft daarmee van alles gewonnen, bijna gewonnen en overwonnen.

In Zin schrijft ze over het leven: de binnenkant en de buitenkant

BEELD: Hollandse Hoogte/Chantal Ariténs